

Minister, at nu vil det nok have den, saa har han lovet at skaffe formel Hjemmel for, at Spanien ikke bliver Gjenstand for Eurtagens Ubehageligheder, lovet at skaffe netop en saadan Lov, som det ærede Medlem fra Vedby foreslog, men han vil nu for Tiden paany modsætte sig den og afvente, at Spanien minder ham om hans Løfte. Denne Forklaring, tilstaar jeg, hjælper ikke paa min Forstaaelse, efter denne Forklaring forstaar jeg aldeles ikke Mere af den høitærede Ministers Stilling, end jeg har forstaaet hele Tiden; jeg forstaar den aldeles ikke. Spaniens Undladelse af at svare kan jo ganske vist forklares saaledes, at det vil vente, til Skibet kommer, og naar det kommer en Gang, saa bringer Ministeren denne Sag i Orden, men det kan ogsaa forklares saaledes, at Spanien efter det Resultat, den høitærede Minister bragte ud af Forhandlingerne i Tjor, ikke nærer overdrevne Forventninger om, at der vil komme Noget ud af hans Løfte.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg er nærved at opgibe Haabet om at gjøre mig forstaaelig for den ærede Ordsfører. Jeg ser ikke rettere, end at det maa være let forstaaeligt, om man ikke til en given Tid anser en Undtagelseslov, saa uheldig iøvrigt som den, her er Tale om, for at være alt Andet end ønskelig, men at man samtidig erkjender, at man, tvungen af Omstændighederne, kan komme til at gaa ind paa en saadan, og det er jo netop Forholdet her. Tilbudet til Spanien eller rettere Udtalelsen til Spanien gaar jo netop ud paa, at man spørger, om det ønskes disse Bestemmelser formelt tagne tilbage eller ikke. Saa længe et saadant Ønske ikke er fremkommet fra Spaniens Side, er der, saavidt jeg formaar at skjønne, ikke nogen Grund til at udruste os med en i og for sig yderst uheldig Undtagelseslov.

Ordsføreren (Holstein): Jeg vil dertil sige, at nu synes det hele Spørgsmaal jo at reducere sig til, hvorvidt det er ønskeligt for Ministeren eller ikke ønskeligt at have en formel Sikkerhed for at kunne gjøre denne Indrømmelse til Spanien. Jeg tilstaar, at jeg forstaar ikke, at den høitærede Minister ikke kunde se 3 Dage, før han gjorde det, at det var nødvendigt at have en saadan formel Sikkerhed, men jeg forstaar endnu meget mindre, at den høitærede Minister endnu i dette Dieblis gjentager den

samme Wildfarelse, som han gjorde sig skyldig i sidste Foraar, at en saadan formel Undtagelse er en Nødvendighed. Thi det kan kun begrundes ene og alene i, at den høitærede Minister ønsker lige overfor Europa at staa som den Mand, der i Tilfælde af Traktatforurettelse er nødsaget til at gribe til saadanne Midler at lægge surtaxe paa andre Nationers Skibe. Men hele denne Glorie er gaact af den høitærede Minister, eftersom hele Europa naturligvis veed, hvorledes han har stillet sig overfor Spanien. Nu gjør denne Bestemmelse i vor Toldlov ingen Mennefter bange mere. Nu vide de Allesammen, at, skjøndt der staa i vor Toldlov, at Ministeren skal paalægge 50 % i surtaxe, bryder han den 3 Dage efter og vil være fri for den enten med eller uden Lovhjemmel. Nu kommer rigtignok dertil, at naar hele Europa veed, at vore Toldlovsbestemmelser ingen Ting betyder for Ministeren, kunde Europa ogsaa gjerne vide, at Ministeren har faaet formel Tilladelse til at handle saaledes.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg veed ikke, hvorpaa den ærede Ordsfører støtter den Formening, at hele Europa veed, hvad der er foregaaet i en Depechevevling mellem den danske Regjering og den spanske. Dersom hele Europa faar det at vide, kan det nærmest takke den ærede Ordsfører her i Salen for det, for saa vidt iøvrigt Udtalelser her i Salen nyde en saadan Opmærksomhed fra Europas Side.

Ordsføreren (Holstein): Naar jeg antager, de nyde ligesaa megen Opmærksomhed fra Europas Side, som den høitærede Ministers Udtalelser nyde lige overfor Spanien, saa det kan vel gaa lige op. Men lige overfor den Bemærkning, at det skyldes vore Udtalelser, vil jeg sige: Hvor kan den høitærede Finantsminister nogensinde i sit Liv have været, jeg tør nok sige, saa naiv at tro, at det spanske Kabinet skulde gjøre en Hæmmelighed af, at den høitærede Minister har tilbudt det den Fremgangsmaade, han har gjort. Det vilde være i høieste Grad ufornuftigt. Hvorfor skulde Spanien ikke gjøre sine Bemærkninger blandt de andre Magter opmærksom paa, hvorledes det er gaact til, og hvilke Fordele det har opnaaet overfor Danmark. Jeg tilstaar, at den Tillid til den spanske Konnivens, eller hvad jeg skal kalde det, er virkelig endnu mere forbauende end alt det Øvrige.